

Az U - rat, dol - goz - ni kí - ván,
Nyer tő - le ily a - do - mányt.

2. Ezért, ó, jóltéví Atyánk, / A mi szívünk, nyelvünk és szánk
Csak tégedet magasztal:
Hogy ékeskedik a mező / Gyümölcscsel, és az éhező
Számára készül asztal.
Mert amit más nem adhatott, / Hintél esőt és harmatot
A szomjúzó földekre,
Napodat az igazaknak, / Valamint a hamisaknak
Felhoztad mezejükre.
3. Tartsd meg, Uram, a munkásnak / Erejét az aratásnak
Örvendetes idején,
Oltalmazd meg kezünk között, / Amit a föld gyümölcsözött
Kinek-kinek mezején,
És adjad, hogy mi azokkal / A tőled vett áldásokkal
Háládatosan éljünk;
Akár iszunk, akár eszünk, / Vagy akármit cselekeszünk,
Jóvoltodról beszéljünk.